

Въ четвъртикъ на г: недѣла,
отъ Йоанна зачало 22.

Pече Господъ на Івденъ ти, които въхъ дошли при него: това е воля-та на оногова, който ма е пратилъ: дѣто съкои, който види сына и вѣрва въ него, да има животъ вѣчный, и азъ ще го въскрѣсѫ въ послѣднія денъ. **Я** Івденъ-ти роптаха на него, защо то рече: азъ съмъ хлѣбъ-тъ, който е слѣзълъ отъ небе-то: **И** дѣма: не е ли тоа Іисусъ синъ Йосифовъ, на кого то ние знаемъ баща мъ и майка мъ? **Я** какво дѣма той, защо слѣзохъ отъ небе-то? Отговори Іисусъ и рече имъ: не роптете помѣждъси. Никой неможе да доди при менъ, ако Отецъ, който ма е пратилъ не привлече него, и азъ ще го въскрѣсѫ въ послѣднія денъ.

Въ петъкъ на г: недѣла
отъ Йоанна зачало 23.

Pече Господъ на Івденъ ти, които въхъ дошли при него: азъ съмъ хлѣбъ-тъ животный. Отци-ти въши юдоха манна въ пустына-та и умрѣха: Толъ е хлѣбъ-тъ, щото слизъ отъ небе-то: да не умре който отъ него юде. Азъ съмъ хлѣбъ-тъ животный, който е слѣзълъ отъ небе-то: който юде отъ толъ хлѣбъ, ще бѫде живъ до край, и хлѣбъ-тъ, когото ще дамъ азъ, (той) е воля-та плотъ, којто юзъ ще дамъ за животъ на свѣта. Прѣпирахаса прочее Івденъ-ти по-

мѣждъси, и дѣма: какъ може тоа да даде намъ своя-та плотъ да юдемъ? **Я** Іисусъ имъ рече: истина истина ви дѣмъ, ако не юдете плотъ-та на сына человѣческаго, и не пите кръвъ-та мъ, не ще имате животъ въ себѣ си. Който юде воля-та плотъ, и пие воля-та кръвъ, ще има животъ вѣчный, и азъ ще го въскрѣсѫ въ послѣднія денъ.

Въ събота на г: недѣла,
отъ Йоанна зачало 52.

Kаза Господъ на скон-ты ученици: това ви заповѣдамъ, да обичате единъ дрѣгиго. Яко міръ въсъ ненавиди, знайте, какъ мене по напрѣдъ отъ въсъ възненавиде. Яко въхте били отъ міра, міръ-тъ бы любилъ своето: но защото не сте отъ міра; но азъ ви избрахъ отъ міра, за това ви ненавижда міръ. Помните слово-то, което ви рѣкохъ: слѣга-та не е по голѣмъ отъ своя Господаръ; ако мене изгониха, и въсъ ще изгонатъ: ако мое-то слово съхраниха, и ваше-то ще съхранатъ. Но това сичко-то праватъ вамъ за мое-то имъ, защото незнатахъ оногова, който ма е пратилъ. Яко не въхъ дошелъ, и не въхъ имъ говорилъ, грѣхъ не въха имали: но сега нѣмажъ извиненіе за грѣхъ-тъ си. Който ненавижда мене, ненавижда и Оца моего. Яко азъ нѣвѣхъ направилъ въ тѣхъ дѣла, които никой дрѣгъ не е направилъ, грѣхъ нѣвѣхъ имали: нѣ сега и видѣхъ, и въз-

ненавидехъ